

Hoe goed
is goed genoeg

ANDY STANLEY

*Opgedragen aan Helen Waldrep,
mijn geweldige overgrootmoeder*

Inhoud

DEEL 1 – Hoe kom je er?	7
1. Alles is goed	11
2. Een gevaarlijke gedachte	17
3. God is goed	23
4. Meer informatie graag	31
5. Wist Mozes dat niet?	39
6. De lat ligt hoog	45
7. Leugenaar	49
8. Slechte mensen gaan wel!	55
DEEL 2 – Het alternatief	63
9. Om een lang verhaal kort te maken	65
10. Eerlijk is eerlijk	77
11. Eerlijker dan eerlijk	87

DEEL I

Hoe kom je er?

Er was eens een zondagschoolleraar die aan de zesjarigen in zijn groep moest uitleggen wat je moet doen om in de hemel te komen. Eerst probeerde hij te ontdekken wat de kinderen al wisten over het onderwerp en daarom stelde hij een paar vragen.

‘Als ik mijn huis en auto verkoop, al mijn spullen naar de rommelmarkt breng en al mijn geld aan de kerk geef, kom ik dan in de hemel?’

‘NEE’ riepen de kinderen in koor.

‘Als ik iedere dag de kerk schoonmaak, het gras maai en alles keurig schoon houd, kom ik *dan* in de hemel?’

Opnieuw was het antwoord: ‘NEE’

‘En als ik goed voor dieren ben, aan alle kinderen snoep geef en heel lief ben voor mijn vrouw, kom ik dan in de hemel?’

Weer riepen ze allemaal: ‘NEE!’
‘Maar hoe kom ik dan *wel* in de hemel?’
Achterin het lokaal stond een jongetje op. Hij riep:
‘JE MOET EERST DOODGAAN!’

Een waarheid als een koe

Dat is de spijker op zijn kop: Je moet dood zijn om naar de hemel te kunnen gaan. Je moet dus ook dood zijn om veel over de hemel te kunnen vertellen.

De mensen die zeker lijken te weten hoe de hemel eruitziet, beweren dood te zijn geweest en teruggekomen te zijn – zij kunnen erover praten en er bestsellers over schrijven. Ik heb een paar van die boeken gelezen en een aantal interviews met ‘teruggekeerde’ mensen op televisie gezien. Hun verhalen zijn boeiend. Maar ze geven nooit rechtstreeks antwoord op de vraag waar wij allemaal mee worstelen: Hoe kom je er? Wat kan ik aan deze kant van de dood doen om mij te verzekeren van een plekje in de hemel?

De meesten zijn het erover eens dat je dood moet zijn, maar daar houdt het dan ook mee op. Daarna begint het grote speculeren. In dit boekje kijken we naar een oude theorie over wie er naar de hemel mogen. Ik zeg oud, omdat de theorie al bestaat sinds het begin van de mensheid. De theorie is heel populair; de meeste wereldgodsdiensten ondersteunen haar.

Waarom moet ik er dan zonodig een boek over schrijven? Omdat de theorie, ondanks haar populariteit en lange staat van dienst, nergens op slaat.

Echt. Slimme mensen, die goed opgeleid zijn en veel hebben bereikt en afkomstig zijn uit alle landen van de wereld, bouwen hun eeuwige toekomst op een theorie die met heel simpele argumenten onderuit te halen is.

Waarom ze dat doen? Dat weet ik niet zo goed. Ik denk dat iedereen het te druk heeft met geld verdienen, verliefd worden, kinderen krijgen en wat mensen nog meer doen. Niemand heeft tijd om over de hemel na te denken. En dus doen ze het niet.

De dood maakt geen onderscheid

Zo af en toe worden we toch met onze sterfelijkheid geconfronteerd. Wanneer dat gebeurt, klampen we ons geestelijk vast aan *iets* wat ons houvast biedt. En de meeste mensen die leven op deze rondtollende bol vol mineralen en viezigheid, vinden hun zekerheid in een idee dat ze nooit op waarheid hebben getoetst. Maar het geeft hun voldoende zekerheid om zich weer volledig op het leven te storten.

Wat is deze internationale veronderstelling dan?

Goede mensen gaan naar de hemel.

De redenering is ongeveer als volgt: Er is een goede God. Hij woont op een goede plek en houdt daar een plaatsje vrij voor goede mensen. Deze God heeft veel verschillende namen. Hij is de God achter alle grote wereldgodsdiensten. En daarom leiden al die grote religieuze wegen, en waarschijnlijk ook de kleinere, redelijkerwijs naar God, en dus ook naar de hemel. De

kwalificatie-eis om naar deze goede plek te mogen, is dat je een goed mens bent. Iedere godsdienst heeft zijn eigen definitie van wat *goed* is. Maar wat ze met elkaar gemeen hebben, is dat mannen en vrouwen bepaalde zaken moeten doen en laten om zich te verzekeren van een plaatsje in de goede omgeving van deze goede God.

Logisch?

Eerlijk gezegd vind ik het helemaal niet logisch. Als je slim genoeg bent om dit boek te begrijpen, ben je ook slim genoeg om zonder mijn hulp te begrijpen dat de goede-mensen-gaan-theorie rammelt. Waarschijnlijk heb je er nooit zo heel goed over nagedacht. Maar bewijs jezelf een dienst en doe dat eens.

Ik denk dat het je ongeveer twee uur kost om dit boek te lezen. Het is toch niet teveel gevraagd om twee uur van je tijd te investeren in de vraag waar jij de eeuwigheid zult doorbrengen. Zoek een gemakkelijke stoel en bereid je voor op iets wat wel eens een onaangename verrassing zou kunnen zijn.

Hoofdstuk 1

Alles is goed

Als jij net als de meeste mensen bent, geloof je dat iedereen ergens eeuwig blijft leven en dat je ziel ergens naartoe gaat als je sterft. De meeste Amerikanen geloven in de hemel. Een kleiner aantal gelooft in de hel. In andere delen van de wereld geloven veel mensen dat de ziel nog een keertje terugkomt – we beginnen gewoon opnieuw als iemand (of iets) anders.

Ondanks al hun verschillen en eigenaardigheden kennen de wereldgodsdiensten één grote gemene deeler: hoe jij je leven aan deze kant van het graf leeft, bepaalt wat er in een volgend leven gebeurt. In de westerse wereld gelooft men dat alle goede mensen naar de hemel gaan. In andere delen van de wereld gelooft men dat goede mensen terugkomen als nog betere mensen, of in ieder geval een herkansing krijgen om betere mensen te worden.